

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 70/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Š. G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv postupom a rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8 Nt 52/2010 z 28. apríla 2011 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2 Tos 50/2011-60 z 9. augusta 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. G. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2012 doručená sťažnosť Š. G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal rozhodnutie Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 Nt 52/2010 z 28. apríla 2011 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“ alebo len „súdy“) č. k. 2 Tos 50/2011-60 z 9. augusta 2011 bez označenia, ktoré základné práva a slobody mali byť rozhodnutiami súdov porušené.

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd zamietol návrh sťažovateľa na obnovu konania vo veci sp. zn. 2 T 344/2000 z dôvodu, že neboli zistené podmienky na jej povolenie podľa § 394 Trestného poriadku. Na základe sťažovateľom podanej sťažnosti o opravnom prostriedku rozhodoval krajský súd, ktorý sťažnosť zamietol s odôvodnením, že okresný súd sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami navrhnutými sťažovateľom a stotožnil sa v plnom rozsahu so skutkovým zistením okresného súdu. Krajský súd konštatoval, že navrhnutý svedok bol v základnom konaní vypočutý a nemohol by vnieť nový pohľad na spáchaný skutok sťažovateľom, takisto nevidel ani dôvod na výsluch ďalších svedkov vo veci, pretože v konaní bolo dostatočne vykonané dokazovanie vo veci. S týmito závermi sa nestotožnil sťažovateľ, ktorý uviedol, že doplneným dokazovaním vo veci a v rozsahu, ako to navrhol, by vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré mu predtým neboli známe. Domáhal sa preto zrušenia rozhodnutia súdov s tým, aby vo veci vykonali dokazovanie, ktoré by preukázalo opodstatnenosť podaného návrhu na obnovu konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Skôr, ako môže ústavný súd pristúpiť k prerokovaniu sťažnosti a rozhodnúť vo veci samej, musí preskúmať, či sú splnené všetky formálne podmienky ustanovené pre sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Dátum, keď bola právoplatnosť vyznačená v rozhodnutí, nemá vplyv na začatie plynutia lehoty počítanej od právoplatnosti rozhodnutia. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Z obsahu spisu a zo zistenia okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ uznesenie krajského súdu prevzal 12. septembra 2011, pričom sťažnosť na poštu podal 17. januára 2012. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola podaná zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Ústavný súd sa preto meritórnym preskúmaním opodstatnenosti námietok sťažovateľa uvedených v sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2012